

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ibercaja Banco SAU

Strona pozwana: José Cortés González

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że:

- jej art. 3 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 stoją na przeszkodzie temu, aby prawo państwa członkowskiego ograniczyło przysługujące sądowi krajowemu prawo swobodnej oceny w zakresie stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków określonych w umowie pożyczki hipotecznej zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą, i
- jej art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 ustanawiają wymóg, aby prawo krajowe nie stało na przeszkodzie temu, aby ten sąd odstąpił od stosowania takiego warunku, jeśli musiał stwierdzić jego „nieuczciwy” charakter w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău (Rumunia) w dniu 27 lipca 2015 r. – Ovidiu Rîpanu/Compania Națională „Loteria Română”, S.A.

(Sprawa C-407/15)

(2016/C 200/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ovidiu Rîpanu

Strona pozwana: Compania Națională „Loteria Română”, S.A.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r. Trybunał (szósta izba) stwierdził, że jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na zadane pytanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile e penale di Cagliari (Włochy) w dniu 29 lutego 2016 r. – Salumificio Murru SpA/Autotrasporti di Marongiu Remigio

(Sprawa C-121/16)

(2016/C 200/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile e penale di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salumificio Murru SpA

Strona pozwana: Autotrasporti di Marongiu Remigio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten przewidziany przez art. 83 bis ust. 10 dekretu-ustawy nr 112/2008, w części, w której cena usługi zarobkowego drogowego przewozu rzeczy na rachunek osób trzecich nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności, ustalanych przez ministerstwo infrastruktury i transportu, i nie podlega swobodnemu określeniu przez strony umowy?
- 2) Czy biorąc pod uwagę, że ministerstwo infrastruktury i transportu ma charakter organu publicznego, zasady konkurencji na rynku wewnętrznym mogą zostać zawężone przez ustawodawstwo krajowe celem ochrony bezpieczeństwa drogowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Burgos (Hiszpania) w dniu 17 marca 2016 r. – Juan Moreno Marín, Maria Almudena Benavente Cardaba i Rodrigo Moreno Benavente/Abadía Retuerta, S.A.

(Sprawa C-139/16)

(2016/C 200/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial sección nº 3 de Burgos

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Moreno Marín, Maria Almudena Benavente Cardaba i Rodrigo Moreno Benavente

Strona pozwana: Abadía Retuerta, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy użycie oznaczenia odnoszącego się do cechy produktu – lub usługi – polegającej na możliwości znalezienia go w obfitych ilościach w tym samym miejscu, gdzie ma on wysoką wartość i jakość może być objęte zakazami ustanowionymi w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/95⁽¹⁾?
- 2) Czy oznaczenie tego rodzaju może zostać uznane za oznaczenie pochodzenia geograficznego w zakresie, w jakim omawiane produkty lub usługi są zawsze skumulowane w określonym miejscu fizycznym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych.
Dz.U. L 299, s. 25.